

Posudek vedoucího bakalářské práce Matouše Preiningera
„Spartakiáda jako sekulární rituál“
předkládané v roce 2012 na Ústavu filosofie a religionistiky FF UK

Práce analyzuje komunistické spartakiády, čte je v historicko-ideologických souvislostech a snaží se na ně pohlížet z perspektivy antropologických teorií rituálu.

1) *Struktura argumentace (7 bodů)*

Základní struktura práce je vcelku přehledná. Jako stoprocentně promyšlená mi sice nepřišla (některá témata se vynořovala opakovaně a možná by se dal nalézt způsob, jak je probírat více u sebe a jak celkově argumentaci více linearizovat), ale v plynulé četbě mi to nakonec nijak nebránilo. V dílčích bodech byla argumentace vždy jasná a srozumitelná.

2) *Formální úroveň (6 bodů)*

Jazykově je práce velmi slušná, překlepy či pravopisné chyby jsem takřka žádné neobjevil. Rovněž bibliografické odkazy jsou uváděny koherentně a nelze jim téměř nic vytknout. Jediné drobné problémy jsou typografické: občas někde přebývá či chybí mezera, nejsou odstraněny předložky z konců řádků, poznámky jsou odsazeny vždy až od druhého řádku, ale chybí jim tabelátor na řádku prvním, pravá uvozovka je v řadě případů nezaoblena apod.

3) *Práce s prameny (6 bodů)*

Autor není historik, nýbrž religionista, a na práci s primárními prameny je to znát: mnohé z nich jsou citovány jen z druhé ruky (nejčastěji prostřednictvím prací Petra Roubala). Na druhou stranu se nezdá, že by to práci ubíralo na věrohodnosti. Alespoň část dobových pramenů navíc autor opravdu osobně prošel. Problematičtější je výhradní práce s písemnými a vizuálními prameny. Jak autor sám přiznává, některé jeho výklady by si žádaly spíše rozhovory s pamětníky, bez nichž mají např. veškeré úvahy o tom, co se dělo za branami strahovského stadionu, pouze platnost zajímavých spekulací.

Sekundární literaturu měl autor k dispozici velmi dobrou, i když v oblasti teorie rituálu by možná mohl vzít v potaz i některé další práce (např. Maurice Blocha či Nicka Crossleyho).

4) *Vlastní přínos (7 bodů)*

Tématu spartakiád se důkladně věnuje Petr Roubal a autor z něj rozsáhle čerpá. Díky tomu v řadě sekcí není nijak přelomově originální a spíše shrnuje závěry Roubalovy. Snaží se na ně nicméně zároveň pohlížet prismatem teorií rituálu, a v tomto smyslu nepochybný vlastní přínos přináší.

5) *Obecný přesah práce (6 bodů)*

Obecný přesah práce spočívá v pokusu aplikovat na spartakiádu antropologické teorie rituálu, díky nimž může text opravdu metodologicky zaujmout i toho, kdo se komunistickými dějinami nezabývá. Popravdě bych si dovedl představit i důkladnější práci s teoriemi rituálu (autor svého času absolvoval můj seminář *Teorie rituálu*, a pokud by využil některých dalších textů, s nimiž jsme pracovali, mohl by dosáhnout ještě lepšího účinku). Nicméně i tak práce jasný obecný přesah má.

Práce splňuje všechny nároky kladené na bakalářskou práci, a proto ji navrhuji přijmout k obhajobě a hodnotím ji 32 body, tj. jako *výbornou*.